

Instanța de fond: Sv. Tizu
Instanța de apel: L. Bulgac, G. Dașchevici, S. Gîrbu

ÎNCHEIERE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului,
Judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către SA „Termoelectrica”, în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica” către Primăria mun. Chișinău, SRL „Todos - Print”, SRL „Mava - Grup”, Domanscaia Nadejda, intervenienți accesorii SRL „Rodob”, notarul Bloșenco Andrei cu privire la contestarea actelor administrative, anularea procesului-verbal de recepție finală nr. 631 din 01.08.2001 a pavilionului comercial cu terasă de vară, anularea autorizației pentru amplasarea și funcționarea unității de prestări servicii nr. 9136 din 29.01.2007; anularea contractului de vânzare-cumpărare nr. 4891 din 17.05.2013 a pavilionului comercial cu terasă de vară; obligarea SRL „Todos - Print” și Domanscaia Nadejda să înlătore din zona de protecție a rețelelor termice pavilionul comercial cu terasă de vară,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către SRL „Todos - Print”, SRL „Mava - Grup” prin intermediul avocatului Lupareva Alla, casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 25 noiembrie 2016 și emisă o nouă hotărâre prin care s-a respins acțiunea înaintată de SA „Termoelectrica” și s-a anulat măsura de asigurare aplicată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2016,

c o n s t a t ă :

La 24 iulie 2016, SA „Termoelectrica” s-a adresat în instanță cu o cerere de chemare în judecată către Primăria mun. Chișinău, SRL „Todos - Print”, SRL „Mava - Grup”, Domanscaia Nadejda, intervenienți accesorii SRL „Rodob”, notarul Bloșenco Andrei cu privire la contestarea actelor administrative, anularea procesului-verbal de recepție finală nr. 631 din 01.08.2001 a pavilionului comercial cu terasă de vară; anularea autorizației pentru amplasarea și funcționarea unității de prestări servicii nr. 9136 din 29.01.2007, eliberată SRL „Mava - Grup” de către primăria mun. Chișinău; anularea contractului de vânzare-cumpărare nr. 4891 din 17.05.2013 încheiat între Domanscaia Nadejda în calitate de vânzător și SRL „Todos - Print” în calitate de cumpărător, a pavilionului comercial cu terasă de vară; obligarea SRL „Todos - Print” și Domanscaia Nadejda să înlătore din zona

de protecție a rețelelor termice pavilionul comercial cu terasă de vară, astfel să fie creată zona de protecție regulamentară a rețelelor termice de cel puțin 5 metri din ambele părți a traseului termic.

În motivarea acțiunii înaintate reclamanta a indicat că, în urma unui control efectuat pe str. XXXX, s-a constatat faptul amplasării în zona de protecție a rețelelor termice magistrale a unui pavilion pentru prestarea serviciilor, deținător al căruia este SRL „Todos - Print”, însă prestarea serviciului din construcția dată (pavilion) este efectuată de către SRL „Mava Grup” în baza contractului de locațiune din 01 mai 2013 și a autorizației pentru amplasarea și funcționarea unităților de prestări servicii sociale nr. 9136 din 29 ianuarie 2007.

Reclamanta a invocat că, SRL „Todos - Print” la edificarea acestui obiectiv nu a ținut cont de faptul aflării rețelelor termice ale SA „Termoelectrica” pe terenul din str. XXXX, **construind pavilionul comercial în imediata apropiere a conductelor termice magistrale (tur-retur), la numai 0,5 m distanță de la acestea**, încălcând astfel, zona de protecție a rețelelor ingineresti (cu diametrul de 500 mm), rețele ce sunt destinate alimentării sect. Botanica cu căldură și apă caldă.

Reclamanta a considerat că, amplasarea obiectivului în astfel de circumstanțe și eliberarea de către Primăria mun. Chișinău a permisiunii de funcționare a pavilionului prin autorizația pentru amplasare și funcționare a unităților de prestări servicii sociale nr. 9136 din 29 ianuarie 2007, încalcă drepturile organizației energetice privind accesul, deservirea și exploatarea conductelor termice, inclusiv îi pune în imposibilitatea de a-și onora obligațiunile față de consumatori, de înlăturare operativă și eficientă a situațiilor de avariere, în corespundere cu pct. 36 și pct. 54 din Regulamentul cu privire la furnizarea utilizarea energiei termice, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 434 din 09 aprilie 1998.

În opinia reclamantei au fost admise abateri inclusiv de la Regulamentul cu privire la furnizarea și utilizarea energiei termice, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 434 din 09 aprilie 1998, pct. 40, ce prevede că este interzis ca **pe traseele conductelor termice, inclusiv pe culoarele de acces**, să se ridice construcții, să se depoziteze materiale, să se execute lucrări subterane sau orice alte lucrări care ar dăuna exploatării și ar bloca accesul la conducte și la stațiile termice.

La fel, reclamanta a susținut că, au fost încălcate și prevederile din normativul în construcții NCM G.04.07-2006 MSN 4.02-02-2004, care în tabelul B.3, intitulat intervale pe orizontală de la construcțiile rețelelor termice, stabilește că distanța pe orizontală de la rețelele termice subterane cu diametrul egal și mai mare de 500 mm, până la clădiri și instalații, este necesar a fi nu mai mică de 5 metri.

Luând cunoștință, la 20 mai 2015, de autorizația de funcționare, la 12 iunie 2015, a remis Primăriei mun. Chișinău cererea prealabilă nr. 79/2467 (copie nr.79/2466) cu solicitarea de a anula autorizația de amplasare și funcționare nr. 9136 din 29 ianuarie 2007, eliberată SRL „Mava-Grup” pentru prestarea serviciilor sau de a întreprinde măsurile necesare în vederea înlăturării obiectivului din zona de protecție a rețelelor termice, la o distanță regulamentară de 5 m de la conducte, iar la 26 iunie 2015 a primit răspunsul nr. 0116/03-527, prin care autoritatea

publică locală a informat că, autorizația în litigiu a fost eliberată în conformitate cu cerințele Regulamentului privind eliberarea autorizațiilor de funcționari a unităților comerciale și de prestare a serviciilor sociale pe teritoriul mun. Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului municipiului Chișinău nr. 13/4 din 27 decembrie 2007, ce nu prevede coordonarea cererii de eliberare a autorizațiilor de funcționare a obiectivelor comerciale cu Centralele Electrice de Termoficare, iar retragerea autorizației de funcționare se poate efectua doar în baza prevederilor art. 17 alin. (2) al Legii cu privire la comerțul interior, ce prevede că autorizația de funcționare se retrage de către autoritatea care a eliberat-o în baza deciziei instanței de judecată.

Reclamanta a considerat ca fiind ilegale acțiunile SRL „Todos - Print” de construire a pavilionului din str. XXXX și ale Primăriei mun. Chișinău de eliberare a autorizației de funcționare nr.9136 din 29 ianuarie 2007, punându-se în pericol siguranța obiectivelor energetice precum și a pavilionului, a vizitatorilor acestui în caz ce avariere a conductelor termice (datorită presiunii și temperaturii înalte din conducte).

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 25 noiembrie 2016, cererea de chemare în judecată înaintată de către SA „Termoelectrica” a fost admisă parțial, s-au anulat autorizația pentru amplasare și funcționare a unităților de prestări servicii sociale nr. 9136 din 29 ianuarie 2007, eliberată pe numele SRL „Mava - Grup”, procesul-verbal de recepție finală nr. 631 din 01 august 2001 a pavilionului comercial cu terasă de vară situat pe str. XXXX, mun. Chișinău, contractul de vânzare-cumpărare nr. 4891 din 17 mai 2013, încheiat între Domanscaia Nadejda și SRL „Todos - Print”, s-a obligat Domanscaia Nadejda să înlătore pavilionul comercial cu terasă de vară situat pe str. XXXX, mun. Chișinău, s-a încasat în mod solidar de la Primăria mun. Chișinău, SRL „Todos - Print”, SRL „Mava - Grup” și Domanscaia Nadejda în beneficiul SA „Termoelectrica” cheltuielile de judecată în mărime de 2200 lei, în rest cerințele reclamantei împotriva SRL „Todos - Print” cu privire la obligarea de a înlătura pavilionul comercial cu terasă de vară situat pe str. XXXX, mun. Chișinău s-au respins ca fiind nefondate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2017, a fost admis apelul declarat de către SRL „Todos - Print”, SRL „Mava - Grup” prin intermediul avocatului Lupareva Alla, casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 25 noiembrie 2016 și emisă o nouă hotărâre prin care s-a respins acțiunea înaintată de SA „Termoelectrica” și s-a anulat măsura de asigurare aplicată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2016.

La 02 aprilie 2018, SA „Termoelectrica” a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2017, solicitând casarea acesteia și menținerea hotărârii instanței de fond cu încasarea tuturor cheltuielilor de judecată suportate în proces.

În motivarea recursului declarat, SA „Termoelectrica” a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a

interpretat eronat normele de drept material.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către SA „Termoelectrica”, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de SA „Termoelectrica”, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsite de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în

apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de SA „Termoelectrica”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SA „Termoelectrica”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Dumitru Visternicean,

Nicolae Craiu